DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 18. Warszawa, 29 maja 1934 r. Rok XVI

T R E Ś Ć:

Sprawy osobowe.

Poz. 88. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 maja 1934 r. Nr. P. 9-11/13/34 w sprawie uchylenia Przepisów o ewidencji emerytalnej pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz o ewidencji emerytów, wdów i sierot.

Poz. 89. Nr. P. U. II/27/86/34 z dnia 5 maja 1934 r. o przeliczeniu zasiłku wyrównawczego w razie zmiany tabeli płac pracowników stałych.

Sprawy finansowe.

Poz. 90. Nr. F. D. IV. 31/1 z dnia 15 maja 1934 r. w sprawie zmiany instrukcji Nr. F. 14.

Sprawy handlowo-taryfowe.

Poz. 91. Nr. H. O. II-152 z dnia 24 kwietnia 1934 r. w sprawie okólnika z dn. 23.III. 1934 r. Nr. H. O. II/152 o pouczeniu kasjerów biletowych.

Sprawy ruchu kolejowego.

Poz. 92. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1934 r. Nr. R. O. III. 100/4 w sprawie stosowania Instrukcji o prowadzeniu raportu z jazdy i załączników do niego.

Poz. 93. Nr. R. O. V. 210/32 z dnia 15 maja 1934 r. w sprawie odpowiedniego kwalifikowania wypadków najechania pociągu lub taboru na pojazdy znajdujące się na torze kolejowym poza przejazdami.

Poz. 94. Nr. R. O. V. 201/54 z dnia 11 maja 1934 r. w sprawie przypomnienia konduktorom o konieczności przestrzegania przepisów zabraniających włóczenia się podejrzanych osobników po wagonach oraz dokonywania w pociągach jakichkolwiek kwest, żebraniny, gry na instrumentach i wszelkiego handlu.

Poz. 95. Nr. R. O. VI. 250/63 z dnia 26 kwietnia 1934 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach (Nr. R. 10).

Poz. 96. Nr. R. O. VI. 257/1 z dnia 4 maja 1934 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów o wykonywaniu przez urzędy (stacje) kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Nr. R. 15).

Poz. 97. Nr. R. T. XI. 278/9 z dnia 23 kwietnia 1934 r. w sprawie badania wagonów, zamknięć i plomb przez pracowników kolejowych.

Sprawy drogowo - kolejowe.

Poz. 98. Nr. U. N. V. 104/1 z dnia 6 maja 1934 r. w sprawie uzupełnienia warunków technicznych dostawy złączek walcowanych.

Sprawy dróg kołowych.

Poz. 99. Nr. D. B. 10d/8 z dnia 14 marca 1934 r. w sprawie budowy twardej nawierzchni na drogach publicznych.

SPRAWY OSOBOWE.

88.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 maja 1934 r. Nr. P. 9-11/13/34 w sprawie uchylenia Przepisów o ewidencji emerytalnej pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz o ewidencji emerytów, wdów i sierot.

Uchyla się „Przepisy o ewidencji emerytalnej pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" oraz o ewidencji emerytów, wdów i sierot", ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 4, poz. 32 z dnia 12 czerwca 1927 r.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

89.

Nr. P. U. II/27/86/34 z dnia 5 maja 1934 r. o przeliczeniu zasiłku wyrównawczego w razie zmiany tabeli płac pracowników stałych.

W razie zmiany tabeli płac pracowników stałych ulega zmianie wysokość dziennego zasiłku wyrównawczego.

W tym celu iloczyn, powstały z pomnożenia dziennego zasiłku wyrównawczego, ustalonego na dzień 1 lutego 1934 r. według tabeli „A" przez 25, a według tabeli „B" przez 30,5 dzieli się w razie zmiany tabeli płac „A" na tabelę płac „B" przez 30,5, przy zmianie zaś tabeli „B" na tabelę „A" przez 25.

Otrzymany iloraz stanowi dzienny zasiłek wyrównawczy dla zmienionej tabeli płac.

SPRAWY FINANSOWE.

90.

Nr. F. D. IV. 31/1. z dnia 15 maja 1934 r. w sprawie zmiany instrukcji Nr. F. 14.

W instrukcji Nr. F. 14 skreślić § 8, w miejsce skreślonego wprowadza się nowy § 8 o brzmieniu następującem:

§ 8.

Uprawnienia organów, upoważnionych do rewizji pociągów.

1. Stali rewizorzy pociągów i inni pracownicy Polskich Kolei Państwowych upoważnieni do rewizji pociągów mają prawo wstępu do wszystkich pociągów i klas — tylko w czasie wykonywania rewizji. Przed rozpoczęciem i po ukończeniu rewizji stali rewizorzy pociągów odbywają podróż na podstawie biletu służbowego w przedziale klasy wskazanej w tym bilecie, w przedziale służbowym lub w brankardzie— inni pracownicy w przedziale klasy wskazanej w ich dowodach tożsamości.

2. Rewizorzy pociągów mają prawo przesyłania w drodze służbowej korespondencji oraz korzystania z kolejowego telefonu i telegrafu w sprawach, zostających w związku z przeprowadzoną rewizją pociągu.

91.

Nr. H. O. II-152 z dnia 24 kwietnia 1934 r. w sprawie okólnika z dnia 23.III. 1934 Nr.H.O. II 152 o pouczeniu kasjerów biletowych.

Na skutek zażalenia, otrzymanego ze sfer zagranicznych Ministerstwo Komunikacji skierowało do wszystkich D. O. K. P. okólnik z dnia 27/3 1934 r. Nr. H.O. II/152, nakazujący pouczenie kasjerów biletowych P.K.P., że wobec podróżnych winni zachowywać się z pełną uprzejmością i taktem oraz udzielać im informacyj, w celu ułatwienia im korzystania z usług przewozowych kolei.

W razie stwierdzenia w tym kierunku niedomagań kasjerzy będą natychmiast usunięci ze swych stanowisk i zarówno oni sami, jak i organy nadzorcze, tolerujące ich zachowanie się, będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

92.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 maja 1934 r. Nr. R. O. III-100/4 w sprawie stosowania Instrukcji o prowadzeniu raportu z jazdy i załączników do niego.

Niniejszem zatwierdzam Instrukcję o prowadzeniu raportu z jazdy i załączników do niego Nr. R. 41, która ukaże się w osobnem wydaniu.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1-go lipca 1934 r.

93.

Nr. R. O. V. 210/32 z dnia 15 maja 1934 r. w sprawie odpowiedniego kwalifikowania wypadków najechania pociągu lub taboru na pojazdy znajdujące się na torze kolejowym poza przejazdami.

Jak to wynika z przedstawianych wykazów miesięcznych, niektóre Dyrekcje niewłaściwie kwalifikują wypadki najechań pociągu lub taboru na pojazdy znajdujące się na torze kolejowym poza przejazdami do kategorji wypadków — III—9. Do kategorji tej, jak to jest wyraźnie wskazane w § 3 „Przepisów Nr. R 3" (strona 8, wiersz 3 od góry) należy zaliczać najechania pociągów lub taboru poza przejazdami wyłącznie na ludzi. Wypadki zaś najechania pociągu lub taboru, znajdującego się na torze poza przejazdami, należy zaliczać do kategorji wy-

padków na przejazdach niestrzeżonych — III—8, nadając o nich telegramy w/g skróconego adresu liczbowego „pięćdziesiąt siedem".

94.

Nr. R. O. V. 201/54 z dnia 11 maja 1934 r. w sprawie przypomnienia konduktorom o konieczności przestrzegania przepisów, zabraniających włóczenia się podejrzanych osobników po wagonach oraz dokonywania w pociągach jakichkolwiek kwest, żebraniny, gry na instrumentach i wszelkiego handlu.

Ze względu na coraz częściej powtarzające się kradzieże garderoby i bagażu podróżnych w pociągach, Ministerstwo Komunikacji, powołując się na punkty c i d ust. 1 § 4 „Instrukcji dla rewizyjnych konduktorów pociągów pasażerskich" (Nr. R. 22), oraz na rozporządzenie Min. Kom. z dnia 6/II 1933 r. R. O. III. 111/6, ogłoszone w Dz. Urz. M. K. Nr. 4 z 1933 r., przypomina drużynom konduktorskim o bezwzględnej konieczności ścisłego przestrzegania, aby podejrzane osoby pod żadnym pozorem nie chodziły po wagonach i nie otwierały przedziałów. Przypomina się również drużynom konduktorskim, obsługującym pociągi pasażerskie o obowiązku stałego pilnowania, aby po wagonach nie chodzili przygodni przekupnie, kwestarze, grajkowie, żebracy i t. p., gdyż osoby te, częstokroć pod pozorem gry albo handlu, mogą wypatrywać w wagonach cenniejszą garderobę lub bagaż podróżnych, które to rzeczy stają się w następstwie łupem złoczyńców. W razie niemożności usunięcia lub niedopuszczenia do tego rodzaju włóczęgostwa po pociągach, pracownicy kolejowi powinni uciekać się do pomocy organów Policji Państwowej, jak to wyraźnie jest wskazane w przytoczonem powyżej rozporządzeniu Ministerstwa Komunikacji. Ministerstwo Komunikacji uprzedza, że konduktorzy winni tolerowania chodzenia po wagonach podejrzanych osobników lub też tolerowania żebraniny i wszelkiego handlu w pociągach — pociągani będą do surowej odpowiedzialności i usuwani od obsługiwania pociągów pasażerskich, jako nienadający się do pełnienia tych obowiązków.

Organa kontrolne zwrócą specjalną uwagę, aby rozporządzenie niniejsze było z całą ścisłością przestrzegane.

95.

Nr. R. O. VI. 250/63 z dnia 26 kwietnia 1934 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach (Nr. R. 10).

W przepisach służby telegraficznej i telefonicznej (Nr. R. 10) zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 września 1931 r. Nr. IV/1/3502/31 (Dz. Urz. M. K. z 1931 r. Nr. 19 poz. 145), należy poczynić następujące uzupełnienia:

1) Na str. 61 „Załącznik Nr. V. Wykaz skrótów telegraficznych dla oznaczenia władz, urzędów i organów kolejowych. A. Ministerstwo Komunikacji" wpisać: „Biuro Komunikacji Samochodowej . . . . . . K S A M." i

2) Na str. 61 „B. Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych" wpisać: „Oddział Komunikacji Samochodowej . . . . . . O S A M".

96.

Nr. R. O. VI/257/1, z dnia 4 maja 1934 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów o wykonywaniu przez urzędy (stacje) kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Nr. R. 15).

W przepisach o wykonywaniu przez urzędy (stacje) kolejowe pomocniczej służby telegraficznej (Nr. R. 15), zatwierdzonych Rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1928 r. za Nr. IV. 17325/11 (Dz. Urz. M. K. Nr. 27 z 1928 r. poz. 317) należy poczynić następujące uzupełnienia:

W § 24 na str. 12 pkt. c, w wierszach 4 i 5 skreśla się słowa: „jako też wszystkie telegramy adresowane zagranicę", i na str. 12 po punkcie: „f" wpisuje się nowy pkt.: „g" o brzmieniu następującem:

„g) Telegramy służbowe — opłacone oraz telegramy płatne — zwykłe, adresowane zagranicę, nadawane na stacjach kolejowych, podlegają wysyłaniu na sieć Zarządu Poczt i Telegrafów w swoim okręgu i za pośrednictwem tego urzędu wymiany, z którym nadawcza stacja kolejowa posiada bezpośrednio połączenie telegraficzne".

Równocześnie wyjaśnia się, że uzupełnienie do Przepisów Nr. 15, ogłoszone w Dz. Urz. M. K. Nr. 13, z 1934 r. pod poz. 70, w pkt. 2 o brzmieniu: „ilość odpisów, za które pobiera się dodatkową opłatę, równa się ilości adresów podanych w telegramie", dotyczy zmiany tylko pierwszego ust. tego objaśnienia do poz. 7-ej. Pozostałe ustępy tego objaśnienia pozostają nadal w mocy.

97.

Nr. R. T. XI. 278/9 z dnia 23 kwietnia 1934 r. w sprawie badania wagonów, zamknięć i plomb przez pracowników kolejowych.

Z odwołań pracowników kolejowych wnoszonych do Ministerstwa Komunikacji i przeprowadzanych w tym kierunku dochodzeń wynika, że badanie stanu wagonów, w szczególności plomb i zamknięć, przyjmowanych i zdawanych przez drużyny konduktorskie i innych pracowników odbywa się w sposób wysoce niedbały, co w razie kradzieży utrudnia, w większości wypadków, ustalenie miejsca popełnienia kradzieży i wykrycie sprawców.

Zwracając uwagę Dyrekcyj na powyższe, Ministerstwo Komunikacji poleca niezwłocznie odpowiednio pouczyć zainteresowanych pracowników w myśl postanowień §§ 31 — 36 Instrukcji Nr. R 25 nadmieniając przytem, że w razie strat Skarbu i powtórzenia się w przyszłości podobnych wypadków Ministerstwo Komunikacji będzie zwiększać materjalną odpowiedzialność osób winnych tych przekroczeń.

SPRAWY DROGOWO - KOLEJOWE.

98.

Nr. U. N. V/104/1 z dnia 6 maja 1934 r. w sprawie uzupełnienia warunków technicznych dostawy złączek walcowanych.

Zgodnie z decyzją Pana Ministra z dnia 11 kwietnia 1934 r. Nr. U. N. V 104 1 uzupełnia się § 33 punkt b „Normalnych Warunków technicznych dostawy złączek szynowych walcowanych" następującemi słowami: „w odległości pomiędzy obrzeżami podkładek ± 0.5 mm. Zwiększenie odchylenia wewnętrznej krawędzi obrzeża od pionu nie może przewyższać 0,5 mm."

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH

99.

Nr. DB-10d 8 z dnia 14 marca 1934 r. w sprawie budowy twardej nawierzchni na drogach publicznych.

Nawiązując do okólnika mego z dnia 26 czerwca 1933 r. Nr. DB 10d/1, zarządzam dodatkowo, odnośnie dróg przeznaczonych lub zamierzonych do budowy, co następuje:

Urzędy państwowe i samorządowe, mając zamiar budować twardą nawierzchnię na istniejących lub nowotrasowanych drogach publicznych wszystkich kategoryj, winny przed przystąpieniem do opracowania projektu technicznego budowy drogi przedłożyć na uzgodnienie Ministerstwu Komunikacji ścisły przebieg trasy zamierzonej budowy.

Rozpoczynanie budowy twardej nawierzchni na nowej drodze, bez poprzedniego otrzymania zezwolenia Ministerstwa Komunikacji w żaden sposób nie może mieć miejsca

Proszę Panów Wojewodów o podanie niniejszego zarządzenia organom wykonawczym związków samorządowych do ścisłego stosowania

SPROSTOWANIE

W Dz. Urz. M. K. Nr. 17 z 1934 r. na stronie 185 w punkcie XVII powinno być: tracą z dn. 1/IV 1934 r. moc obowiązującą.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 70477. 29.V. 8.200.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.